

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 104/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

173/2009. (VI. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) mezőtúri lakos panaszos¹ 2009. február 27-én előterjesztett panaszát a 2009. június 17-én tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Hódmezővásárhelyi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg, ezért a Testület a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos beadványát a Testület három, erre a célra szolgáló nyomtatványán, tartalmilag is elkülöníthető kérdésekben terjesztette elő a Mezőtúri, illetve a Hódmezővásárhelyi Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök tevékenységével összefüggésben az alábbiak szerint.

1) Az első beadványt a panaszos egy 2009. január 30-án történt betörés miatt indult nyomozással összefüggésben nyújtotta be. Elmondása szerint a fenti napon ismeretlen személyek a panaszos és édesanyja lakóhelyére betörték, onnan eltulajdonítottak két digitális fényképezőgépet, két mobiltelefont és egy laptopot, a panaszosnak és

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

édesanyjának ezzel – a panaszos saját becslése alapján – mintegy 190.000,- Ft kárt okozva. A cselekmény miatt a Mezőtúri Rendőrkapitányság rendelt el nyomozást.

A panaszos előadta, hogy az előzőeken felül jelentős mértékű nem anyagi kár érte őt, mivel a számítógépével együtt az azon tárolt fényképeket, kutatási adatokat és eredményeket is elvesztette, így a főiskolai tanulmányai befejezéséhez készített szakdolgozatot is. Hangot adott azon kifogásának is, hogy sem a laptopot árusító cég, sem az OTP, sem a Rendőrkapitányság nem szerezte be a részletre vásárolt számítógépéhez tartozó azonosítókat annak érdekében, hogy a körözést ki lehessen adni, ám a panaszosnak és édesanyjának addig is fizetni kell a törlesztést.

Előadta, hogy ő kiderítette, kik lehetnek az elkövetők, de a hatóságok eddig semmilyen eredményről nem értesítették.

2) A második beadvány tartalma szerint a panaszos feljelentést szeretett volna tenni a Hódmezővásárhelyi Rendőrkapitányságon az ellene elkövetett könnyű testi sértés miatt egy másik, már folyamatban lévő ügygel összefüggésben. Sérelemei abból fakadnak, hogy az e célból felkeresett (...) nevű nyomozó több esetben letagadtatta magát, illetve megvárakoztatta. Végül 2009. február 26-án sikerült találkoznia az említett nyomozóval, amikor is 15.00 órára beszélt meg vele időpontot. A panaszos 15 óra 24 perckor jelent meg a kapitányságon, ahol a portán szolgálatot teljesítő ügyeletes rendőr azt a felvilágosítást kapta, hogy a nyomozó „helyszínen tartózkodik”. Ezt követően, mintegy 5 perc múlva a nyomozó mégis megjelent, mivel akkor indult a helyszínre. A panaszos kérdőre vonta, hogy miért nem ér rá az előre egyeztetett időpontban, és jelezte, hogy a történeteket meg fogja említeni a Testületnek.

A panaszos elmondása szerint ekkor a portaszolgálatos a következő kijelentést tette: „Ne találkozzunk az utcán.” A megjegyzést hallva a panaszos „biztonságos helyre” távozott gondolkodni, majd hívta a rendőrség 112-es központi számát, és kérte a Hódmezővásárhelyi Rendőrkapitányságot, ám a telefont nem vették fel – a panaszos szerint szándékosan, mert az kijelezte a számát. Ezt követően közvetlenül hívta a kapitányságot, kérte a korábban fenyegetőző urat, és megkérdezte tőle, hogy mekkora a biztonságos lőtávolság gázfegyver használata esetén. Ezt a panaszos elmondása szerint a portaszolgálatos fenyegetésnek vette.

3) A harmadik beadvány tanúsága szerint a panaszos 2009. február 27-én feljelentést tett a Mezőtúri Rendőrkapitányságon a Mezőtúri Városi Bíróság „törvényszolgája” ellen, aki a panaszost fenyegette, garázda módon lépett fel vele szemben, és ellene könnyű testi sértést követett el. Feljelentését elmondása szerint r. ftzls. rögzítette, azonban nem olyan módon, ahogyan a panaszos azt egy hivatalos személytől elvárta volna. Arra hivatkozva, hogy nincs ideje, és kevésbé tudja használni a klaviatúrát, a főtörzszászlós nem rögzítette pontosan a panaszos előadását, amely megoldást a panaszos nem rendőrhöz és nem emberhez méltónak minősítette, ezért kérte ügyének kivizsgálását és az érintett rendőr „számítógépes utánpótlását”.

II.

1) A Testület a három panasz áttekintése után úgy foglalt állást, hogy hatásköre csak a 2009. február 26-i események kapcsán benyújtott panaszok a portaszolgálatot ellátó rendőr kijelentéseivel kapcsolatos kifogások vizsgálatára van.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint, akinek a „törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása [...] alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

Az Rtv. fenti rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe tartoznak mindazok a rendőri intézkedések, kötelezettségzegések, mulasztások, stb., amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek keretében a Testületnek lehetősége van arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11. § (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik.

A Testület töretlen gyakorlata szerint ugyanakkor e vizsgálat hatóköre nem korlátlan, és abban az esetben, ha az adott eljárásban – pl. büntetőeljárásban vagy szabálysértési eljárásban – a panaszolt sérelem orvoslása céljából áll a panaszos rendelkezésére speciális jogorvoslat, akkor a Testületnek a kérdéses panasz vizsgálatára nincs hatásköre. Jelen ügyben tehát azt kellett vizsgálni, hogy áll-e a panaszos rendelkezésére az egyes panaszokkal kapcsolatban olyan speciális jogorvoslati lehetőség, amely az általa sérelmezett mulasztás orvoslására alkalmas.

2) A panaszos első beadványában, egy februárban indult nyomozással kapcsolatban kifogásolta a rendőrség mint nyomozóhatóság munkáját. A Testület rámutat, hogy amennyiben a panaszos szabálytalanságot észlel a nyomozás során, ezt a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) szerinti rendben tudja kifogásolni, a IX. fejezet IV. címe rendelkezik a nyomozás során igénybe vehető jogorvoslatról. A Testület felhívja a panaszos figyelmét a 196. §-ra, amelynek (1)

bekezdése szerint „akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet”.

Az 2009. január 30-i betöréssel kapcsolatos nyomozás elleni kifogások vonatkozásában tehát a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg.

3) Ugyanezen indok alapján állapította meg a Testület hatáskörének hiányát a harmadik beadvány vonatkozásában is. Amennyiben a panaszosnak kifogásai vannak a feljelentés rögzítésének módja kapcsán, ezeket a Be. fent idézett 196. § (1) bekezdése alapján terjesztheti elő panaszként.

4) A 2009. február 26-i eseményekkel kapcsolatos panasz vizsgálata alapján a Testület arra jutott, hogy ennek eldöntéséhez további vizsgálatra van szükség, ezért beszerezte (...) r. főhadnagy és (...) r. zászlós jelentését.

A r. főhadnagy jelentésében rögzítette, hogy a panaszos telefonon kereste meg 2009. február 24-én a délelőtti órákban. Hiába közölte vele, hogy bármilyen kollégát megkereshet a feljelentésével, a panaszos kifejezetten vele szeretett volna személyesen beszélni. A r. főhadnagy ezért azt mondta a panaszosnak, hogy 15.00 órakor tud vele beszélni, mert akkor ráér. Azonban a megbeszélte időpontban a r. főhadnagy halaszthatatlan nyomozati cselekmény elvégzésére kapott utasítást.

Amikor az aulába ért, meglátta őt a panaszos, és kiabálni kezdett vele, hogy miért tagadták le. Elmondta, hogy a korábban tett feljelentéséhez szeretne kiegészítő megjegyzéseket fűzni. Mivel a r. főhadnagy az elmondottakból arra következtetett, hogy a korábbi feljelentések nyomán indult ügyekben kíván újra feljelentést tenni, közölte, hogy az ügy már a helyi bíróságon van, ezért oda tud fordulni.

A rendőr a jelentése szerint próbálta megértetni a panaszossal azt is, hogy utasítást kapott, ezért el kell mennie, de más, szolgálatban lévő kollégák tudnak neki segíteni. A panaszos azonban „hisztizni” kezdett, kabátját a földre dobta, majd sírt is, és közben kiabált. Nem lehetett lenyugtatni, idegesen reagált minden próbálkozásra, végül felkapta a kabátját és kirohant, de közben azt kiabálta vissza, hogy mindenkit fel fog jelenteni.

A r. zászlós 2009. február 24-én a kérdéses időpontban ügyeleti szolgálatot teljesített. r. főhadnagy 15 óra körül kérte meg, hogy házkutatáshoz „írjon ki” neki egy járművet. Ezt követően jelent meg panaszos, aki éppen a r. főhadnagyot kereste, így tájékoztatta, hogy valószínűleg most nem tudja fogadni.

A panaszos ekkor emelt hangon elmondta, hogy telefonon ezt az időpontot beszélte meg, és sérelmezte az eljárást. Kérte, hogy az ügyeletes jelentse be, hiszen ő előre időpontot kért. Ekkor jelent meg a r. főhadnagy, akivel a panaszos elkezdett kiabálni,

hogy miért tagadták le. Ezt követően az ügyeletes visszament az ügyeleti helyiségbe, azonban látta, hogy nem sokkal később a panaszos távozott az épületből.

A r. zászlós a jelentésében rögzítette azt is, hogy a panaszos hivatali időn kívül még aznap újra megjelent, és azt mondta az ügyeletesnek, hogy ne fenyegetse, hogy „az utcán majd találkozunk”, mert ő vadász, van gáz riasztófegyvere, és ha azzal rá lő, az halálos is lehet. Az ügyeletes felszólította, hogy ne fenyegetőzzön, és ha nincs a kapitányságon dolga, akkor távozzon. Ezt követően a panaszos az épületet elhagyta.

A beszerzett adatok alapján a Testület a következőket állapította meg.

A panaszos kifogásolta, hogy nem tudott a nehezen egyeztetett időpontban személyesen beszélni az általa megkeresett nyomozóval. A Testület megállapította, hogy sértetti jogok gyakorlásának biztosítása nem konkrét személy, hanem a nyomozó hatóság, jelen esetben a rendőrség, mint szerv feladata. Az ügyben érintett főhadnagynak nem volt olyan törvényi kötelezettsége, hogy személyesen ő hallgassa meg a panaszost: tekintettel arra, hogy a panaszos a kiegészítő feljelentést az alapügy megjelölésével bármely rendőrnél megtehetette volna, nem kifogásolható, hogy a főhadnagy a halaszthatatlan nyomozati cselekmény elvégzésére tekintettel nem tudott a panaszosnak személyesen a rendelkezésére állni. Ráadásul a panaszos a saját előadása szerint is közel fél órással jelent meg a rendőrkapitányságon, ami hozzájárult ahhoz, hogy a nyomozóval ebben az időpontban nem tudott részletesen egyeztetni.

A panaszos sérelmezte azt is, hogy amikor 2009. február 24-én délután a szóváltást követően rendőrségi épületet elhagyta, a portaszolgálatos fenyegető megjegyzést tett. A Testület előzetesen megállapította, hogy a portai ügyeletet ellátó személy a rendőrség állományába tartozott, eljárására ezért az Rtv. rendelkezései irányadóak voltak.

A panaszosnak ez az a része, amellyel kapcsolatban a Testület hatásköre aggálytalanul megállapítható. Ugyanakkor ebben a vonatkozásban az ügyeletes és a panaszos előadása között ellentmondás áll fent: az ügyeletes jelentése szerint ő nem fenyegette meg a panaszost. Mivel az adott kérdésben egy állítás áll szemben egy tagadással, és nincs olyan külső körülmény, amely valamely verziót erősítené, az ellentmondást a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehetett feloldani. Ebben a tekintetben tehát alapjogsérelem nem volt megállapítható.

III.

A Testület a fentiek szerint a panaszolt esetek egy részére nézve hatáskörének hiányát állapította meg, a fennmaradó panasz tekintetében pedig nem tartotta megállapíthatónak az alapjogsérelemet, így ez utóbbi vonatkozásában a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2009. június 17.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület